

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 020497 17 Uvp
Banja Luka, 25.10.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Edine Čupeljić kao predsjednice vijeća, te Smiljane Mrše i Strahinje Ćurkovića, kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Mire Mačkić, u upravnom sporu po tužbi N.L. iz M., koga zastupa L.V., advokat iz M., (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ...od 9.3.2017. godine, tuženog Fonda, u predmetu ponovnog određivanja invalidske penzije, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020497 17 U od 3.7.2017. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 25.10.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova spora.

Obrazloženje

Pobijanom presudom u stavu 1. izreke odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tuženog donijetim u izvršenju presude nižestepenog suda broj 11 0 U 019700 16 U od 22.2.2017. godine, kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Filijale tuženog u B. broj ...od 25.8.2016. godine a kojim je tužiocu određen novi iznos invalidske penzije počev od 15. 8.2016. godine u iznosu od 188,58 KM mjesečno. Stavom 2. izreke presude je odbijen zahtjev tužioca za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 750,00 KM.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio stavom da je tuženi organ u izvršenju presude tog suda broj 11 0 U 019700 16 U od 22.2.2017. godine, pribavio novo uvjerenje iz matične evidencije od 8.3.2017. godine, u kojem su potvrđeni podaci da doprinosi za tužioca za period od 1.1.1999. do 16.12.2009. godine nisu uplaćeni, a što znači da se taj period tužiocu ne može uračunati u staž osiguranja, shodno odredbi člana 24. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju Republike Srpske („Sl. glasnik RS“ broj 134/11, 82/13 i 103/15 u daljem tekstu: Zakon o PIO). Činjenica da je stečajni postupak nad poslodavcem tužioca u međuvremenu otvoren i zaključen ne može uticati na drugačije rješenje, jer da je tuženi provjerio u svojoj matičnoj evidenciji da za tužioca za sporni period nema uplate doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede zakona. Ističe da je pogrešan stav nižestepenog suda da se penzijski staž utvrđuje samo na osnovu matične evidencije tuženog

jer da je prvostepeni organ bio u obavezi da cijeni značaj rješenja o okončanju stečajna, te da u vezi sa eventualnim nejasnoćama sasluša stranku i omogući joj predlaganje dokaza. Ukoliko su za sud postojale nejasnoće u pogledu činjenice da je Poreska uprava uz ostala potraživanja prijavila i potraživanje neplaćenih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje, to je trebalo činjenicu uplate doprinosa utvrditi. Ovo iz razloga što tuženi posjeduje evidencije o prijavljenim radnicima poslodavca tužioca i evidentirane dugove za doprinose za period duži od 10 godina zbog čega se ne može cijeliti evidencija kod tuženog. Predložio je da se pobijana presuda preinači i „tužbeni zahtjev usvoji i tužitelju dosudi troškove tužbe i ovog zahtjeva ili presudu ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno odlučivanje“.

U odgovoru na zahtjev tuženi organ je istakao da su navodi iz zahtjeva neosnovani jer da činjenica da je stečajni postupak okončan ne može ni u kom slučaju po automatizmu značiti da su izmireni svi doprinosi koji su prijavljeni iako u stečajnoj masi nije bilo dovoljno sredstava da se namire svi povjerioci kao u konkretnom slučaju. Dodaje da je u postupku rješavanja izvršen uvid Jedinostveni sistem registracije, kontrole i naplate doprinosa koji predstavlja bazu podataka i sadrži sve informacije o prijavljenim i utvrđenim porezima i doprinosima, čiji su korisnici Fond zdravstvenog osiguranja, tuženi, Javni fond za dječiju zaštitu i Zavod za zapošljavanje. Pri tome je na osnovu uvjerenja o izmirenim doprinosima za penzijsko i invalidsko osiguranje, Poslovnica M. utvrđeno da za sporni period nisu plaćeni doprinosi. Predložio je da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Odredom člana 143. Zakona o PIO, propisano je da korisnik penzije može podnijeti zahtjev za određivanje novog iznosa penzije na osnovu činjenica za koje je saznao ili su nastupile nakon donošenja rješenja o priznavanju prava na penziju.

Tužilac zasniva tužbu i zahtjev na činjenici da je nad njegovim poslodavcem okončan stečajni postupak, pa da su se stekli uslovi da se činjenica uplate doprinosa raspravi kod tuženog, zbog toga što je Poreska uprava za tuženog uz ostala potraživanja prijavila i potraživanja za doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje a da su ta potraživanja svrstana u „priznata i utvrđena potraživanja povjerilaca koja iznose 9.291.389,00 KM“.

Međutim, sama činjenica da je nad poslodavcem tužioca okončan stečajni postupak ne znači da su uplaćeni doprinosi za penzijsko invalidsko osiguranje za tužioca, jer je tuženi izvršio u uvid Jedinostveni sistem registracije, kontrole i naplate doprinosa koji predstavlja bazu podataka i sadrži sve informacije o prijavljenim i utvrđenim porezima i doprinosima, provjeru u svojoj matičnoj evidenciji i utvrdio da ta uplata nije izvršena. Prema navedenom, pravilno je sud konstatovao da nije prihvatljiva ni tvrdnja tužioca da je tuženi pored uvida u svoju matičnu evidenciju morao izvršiti provjere i u evidencije o učešću u stečajnim postupcima pri čemu nije poznato da tuženi vodi ovakve evidencije, a sve i da ih vodi te da je uredno prijavio sva potraživanja po osnovu doprinosa, nema dokaza da ih je naplatio u stečajnom postupku, o čemu ni tužilac ne prilaže nikakve dokaze.

Prema navedenom, pravilan je stav tuženog i suda u pobijanoj presudi da tužilac nije dokazao da je nakon okončanja stečajnog postupka za njega izvršena uplata doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje, a tuženi je u provedenom postupku u svojoj matičnoj

evidenciji utvrdio da isti nisu uplaćeni. Shodno izloženom nisu ispunjeni uslovi iz odredaba člana 143. Zakona o PIO da se tužiocu utvrdi novi iznos invalidske penzije, jer nisu nastupile nove činjenice na osnovu kojih bi se mogao odrediti novi iznos invalidske penzije.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS pa je na osnovu člana 40. stav 1. ZUS odlučeno kao u izreci ove presude.

Odluka iz stava 2. izreke presude je donijeta primjenom člana 49. a stav 1. ZUS, prema kojoj naknada troškova spora koju je dužna naknaditi protivna stranka pripada stranci koja uspije u sporu pa s obzirom da tužilac nije uspio u ovom upravnom sporu, nema pravo na naknadu troškova spora.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednica vijeća
Edina Čupeljić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić